

ת"פ 55735/11/22 - מדינת ישראל ע"י נגד מחמד אבו מדיעם (עציר) ע"י, קוסאי אבו מדיגם - לא בעניינו

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 55735-11-22 מדינת ישראל נ' אבו
מדיעם(עציר) ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופטת, סגנית הנשיא ענת חולתא
המאשימה
נגד
הנאשמים
1. מחמד אבו מדיעם (עציר) ע"י ב"כ עוה"ד
שחדה אבו מדיעם
2. קוסאי אבו מדיגם - לא בעניינו

גזר דין

לנאשם 1

רקע

1. הנאשמים הורשעו בהכרעת דין מיום 13.02.2023 (ובתיקון טעות סופר בהכרעת הדין מיום 22.6.23) בהתאם להודאתם במסגרת הסדר טיעון (מסומן ת/1), בעובדות כתב האישום המתוקן ובעבירות כדלקמן:

נאשם 1 - 2 עבירות גניבת רכב לפי סעיף 413ב + 29 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977;

התפרצות לרכב, לפי סעיף 413 לחוק העונשין;

סיוע להתפרצות לרכב, לפי סעיף 413 + 31 לחוק העונשין.

נאשם 2 - גניבת רכב, לפי סעיף 413ב + 29 לחוק העונשין;

סיוע להתפרצות לרכב, לפי סעיף 413 + סעיף 31 לחוק העונשין;

סיוע לגניבת רכב, לפי סעיף 413ב + 31 לחוק העונשין.

ראו נוסח קריא של כתב האישום המתוקן כפי שנסרק לתיק בתאריך 17.7.23.

2. על פי האישום הראשון בכתב האישום המתוקן, בתאריך שאינו ידוע במדויק למאשימה, עובר לתאריך 5.11.22, קשרו שני הנאשמים קשר עם סמי אבו סבית, המכונה "ניזאר", וכן עם ש.א, קטין יליד 2007 ועם אחר, שזהותו אינה ידועה למאשימה, לגנוב כלי רכב בישראל ולהעבירם לשטחי הרשות הפלסטינית, דרך מעבר "מיתר" וזאת בתמורה כספית שיקבלו מניזאר.

במסגרת הקשר ולשם קידומו, בתאריך 5.11.22 בשעה 20:00 או בסמוך לכך, הגיעו **הנאשמים והאחרים** ברכב השייך **לנאשם 2** למתחם החניה "יס פלאנט" בבאר שבע, שם חנה רכב מסוג יונדאי טוסון, השייך למתלוננת נ.פ. (להלן: "**הרכב הראשון**").

במעמד זה, ניגש **ניזאר** לרכב הראשון, בעוד **הנאשמים והאחרים** נותרו ברכב. ניזאר התפרץ לרכב באופן שפתח והניע את הרכב הראשון, בדרך שאינה ידועה במדויק למאשימה, ולאחר מכן פנה **לנאשם 1** וביקש ממנו לנהוג ברכב הראשון ולהסיע אותו לשטחי הרשות הפלסטינית דרך מעבר "מיתר". **נאשם 1** עשה כן, בעת **שנאשם 2, ניזאר והאחרים** נסעו ברכבו של נאשם 2.

בכך סייע **נאשם 2** בגניבת הרכב הראשון.

לאחר מכן, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, קיבל **נאשם 1** מניזאר תמורה בסך 7,000 ₪ במזומן.

בהמשך לכך, בתאריך 5.11.22, בשעה 21:20 או בסמוך לכך, הגיעו **נאשם 2, ניזאר והאחרים** לרחוב הגדודים מס' 1/144 בבאר שבע, שם חנה רכב מסוג יונדאי טוסון השייך למתלוננת א.א. (להלן: "**הרכב השני**").

במעמד זה, ניגש **ניזאר** לרכב השני, בעוד **נאשם 2, והאחרים** נותרו ברכב. ניזאר התפרץ לרכב באופן שפתח והניע את הרכב השני, בדרך שאינה ידועה במדויק למאשימה, ולאחר מכן ביקש מ**נאשם 2** לנהוג ברכב השני ולהסיע אותו לשטחי הרשות הפלסטינית דרך מעבר "מיתר". **נאשם 2** עשה כן, הסכים לעשות כן ונסע לבדו ברכב השני לכיוון מעבר מיתר, בעוד **הנאשם 1, ניזאר, והאחר** נסעו ברכבו של נאשם 2.

נאשם 2 נעצר על ידי משטרת ישראל בסמוך לכך, כשהוא נוהג ברכב השני.

בגין אישום זה הורשע **נאשם 1** בגניבה בצוותא חדא של כלי רכב ובסיוע להתפרצות לכלי רכב.

ונאשם 2, הורשע בגניבה בצוותא חדא של כלי רכב, בסיוע לגניבה של כלי רכב ובסיוע להתפרצות לכלי רכב.

3. על פי האישום השני, המיוחס **לנאשם 1** בלבד, בתאריך שאינו ידוע במדויק למאשימה, עובר לתאריך 31.10.22, קשר נאשם 1 קשר עם סמי אבו סבית, המכונה "**ניזאר**" לגנוב כלי רכב בישראל ולהעבירם לשטחי הרשות הפלסטינית, דרך מעבר "מיתר" וזאת בתמורה כספית שיקבל מניזאר.

במסגרת הקשר הנ"ל ולשם קידומו, בתאריך 31.10.22, עובר לשעה 22:00 או בסמוך לכך, הגיעו **נאשם 1 וניזאר** לבאר שבע, שם חנה רכב מסוג טויוטה השייך למתלונן **א.א.**

במעמד זה, ניגש ניזאר לרכב הטיוטה, בעוד נאשם 1 נותר ברכב, ניזאר התפרץ לרכב באופן שפתח והניע את רכב הטיוטה, בדרך שאינה ידועה במדויק למאשימה ולאחר מכן פנה לנאשם 1 וביקש ממנו לנהוג ברכב הטיוטה ולהסיע אותו לשטחי הרשות הפלסטינית דרך מעבר "מיתר".

נאשם 1 הסכים לעשות כן, ונסע לבדו ברכב הראשון לתוך שטחי הרשות הפלסטינית, בעוד ניזאר, נסע מהמקום.

בגין אישום זה הורשע **נאשם 1** בגניבה בצוותא חדא של רכב ובהתפרצות לרכב.

4. בהתאם להסכמות הצדדים, הופנה נאשם 1 לקבלת תסקיר לעונש תוך שהובהר, כי אין בין הצדדים הסכמות לעניין העונש.

בתסקיר שהוגש בתאריך **4.6.23** נמסר, כי לצורך הכנת התסקיר פגשו את נאשם 1 ביועוד חזותי במקום מעצרו. כמו כן, הנאשם מוכר לשירות המבחן מתיק אחר.

הנאשם בן 22, רווק, טרם מעצרו הנוכחי התגורר בבית הוריו ברהט. מסר, כי השלים 10 שנות לימוד, שלל בעיות חברתיות או לימודיות ולדבריו הצטיין בלימודים. בצד זאת, מסר שהיה מעורב באירועי משמעת שכללו אלימות והגעה לא סדירה לבית הספר. בעקבות האמור נשר מספסל הלימודים והחל לעבוד כמוכר במכולת שבבעלות אביו, למשך שנתיים.

לדברי הנאשם, ניסה לבדוק מול בית הספר אפשרות להשלים את לימודיו אך נענה בשלילה.

לאחר סיום עבודתו במכולת עבד כנהג הסעות למשך כשנה וחצי ולאחר מכן עבד כשנתיים במפעל "עוף הנגב" כאחראי עובדים. הנאשם הביע סיפוק מעבודתו ומסר שמעוניין לחזור אליו לאחר סיום ההליך.

הנאשם הוא החמישי בסדר הלידה מתוך 11 אחים בגילאי 9-28. צוין כי לפני כשלוש שנים, לקה אביו בהתקף לב, אירוע שהנאשם עצמו היה נוכח בו ותואר כמשברי עבורו. מאז, האב מתקיים מהבטחת הכנסה ומצבה הכלכלי של המשפחה הורע. לדבריו, בשנים האחרונות הוא מסייע לאביו במילוי צרכיו.

אמו, בת 42 ואינה עובדת. הוא ציין כי היחסים ביניהם מאופיינים בדאגה וקרבה. שלל מעורבות פלילית בקרב בני משפחתו.

הנאשם שיתף בשימוש באלכוהול לעיתים נדירות ושימוש בקנאביס בתדירות של אחת לחודש. לדבריו, צורך את הקנאביס לבדו כשהוא מעוניין להתנתק ממחשבות קשות ואינו סבור שהוא מתמודד עם תלות בחומרים אלה או עושה בהם שימוש לרעה.

נמסר, כי הנאשם מכיר במעורבותו בעבירה ולוקח בגינה אחריות חלקית. הנאשם תיאר את היכרותו ואת קשריו עם ניזאר, כעמיתים לעבודה במפעל בלבד. לאחר שניזאר עזב את העבודה נפגש עם נאשם 2, חברו מזה כשבע שנים, ובמהלך הפגישה ניזאר ביקש ממנו להעביר לשטחים רכב של חברו היהודי, הזקוק לתיקון. הנאשם הדגיש, כי נעתר לבקשתו של ניזאר מתוך כבוד אליו, אך אישר שקיבל תשלום. לדבריו, לא ידע שמעבירים כלי רכב גנובים לרשות הפלסטינית, וציין שפעל בתמימות. לדבריו, הוא עצמו לא פרץ לכלי רכב, לא היה עד לפריצה אליהם ולא ידע כי הם גנובים.

הנאשם הביע רגשות אשם עמוקים והלקאה עצמית בגין מעורבותו בעבירה, בפרט לאור אכזבתם וכעסם של הוריו.

הנאשם מסר, כי השתלב ב"חינוך" בבית המעצר ונראה, שחווית המעצר מהווה עבורו גורם מרתיע ומחדדת

עבורו את חשיבות ההתנהלות לפי החוק.

בשל גילו הצעיר והחשיבות שראה שירות המבחן בהשתלבותו בהליך טיפולי, נפגשו עם אביו של הנאשם. האב הסתייג מלשמש כמפקח עבור הנאשם בשל מצבו הרפואי. כמו כן האב מסר על קשיים ומתיחת גבולות מצד הנאשם כשפיקח עליו בתקופה בה היה עצור בפיקוח אלקטרוני. לאחר שנרשמו לחובתו של הנאשם מספר רב של הפרות, הוחלט על הפסקת המעצר בפיקוח אלקטרוני והנאשם נעצר ממש.

בנסיבות אלה, שירות המבחן אינו ממליץ על שילוב הנאשם בטיפול מחוץ לכותלי הכלא בפיקוח אביו.

שירות המבחן התרשם מצעיר בעל יכולות ורבוליות וקוגניטיביות תקינות, בעל יכולת להתמדה וליציבות תעסוקתית המותאמת לגילו. כן התרשמו, כי ההליך הפלילי מהווה עבורו גורם מרתיע, כמו גם המחירים המשפחתיים שמשלם בגין התנהלותו ובחירותיו.

בצד זאת, התרשמו כי הנאשם נמצא בשלבי גיבוש זהותו ועלול להיות מושפע ולהיגרר בקלות אחר חברה שולית. הנאשם מתקשה להציב גבולות פנימיים להתנהגותו, וגבולות חיצוניים שמוצבים בפניו אינם מספיקים.

לאור כל האמור ומאחר שהנאשם אינו לוקח אחריות מלאה בגין העבירה הנוכחית ומצמצם את מעורבותו בה, שירות המבחן לא בא בהמלצה.

טענות הצדדים

5. ביום **22.06.2023** נשמע טיעון לעונש.

המאשימה הגישה טיעונים לעונש בכתב (מסומן: **במ/1**) וכן רישום תעבורתי של הנאשם (מסומן: **ת/1**).

המאשימה טענה, כי חומרת עבירת גניבת הרכב נלמדת מהעונש המרבי שלצידה - 7 שנות מאסר - ויש להתייחס אליו כאל הנחייה בענישה. כן הפנתה להנחיית בתי המשפט, כי עבירות גניבת רכב הן בבחינת "מכת מדינה" המבטאת זלזול בחוק וברכוש הזולת. בגין כך יש לתת משקל מכריע לגמול ולהרתעת הרבים (רע"פ 2011/10 **בדרן נ' מדינת ישראל**; ע"פ 11198/05 **אבו סבית נ' מדינת ישראל**). המאשימה הפנתה לשיקולי הענישה בעבירות אלה, כפי שהוגדרו בת"פ 9681-10-22 **מדינת ישראל נ' צלאתאת**:

"בעבירות אלו של גניבות רכבים והעבירות הנלוות להן, ראוי לשקול מכלול של שיקולים הנוגעים לנסיבות ביצוע העבירה כגון תכנון עבירת הגניבה, מידת התחכום והתעוזה בה, שווי הנזק שנגרם כתוצאה ממנה, השאלה האם הרכב הועבר לשטחי הרשות הפלסטינית, קיומה של עבירת נלווית של קשירת קשר או התארגנות מוקדמת וביצוע בצוותא, שימוש באמצעים מיוחדים, אופי הפריצה לרכב, קיומו של מרדף משטרתי, משכו של המרדף ועוד."

כן הפנתה לפסיקה המגדירה את הפגיעה בערכים המוגנים כפי שנקבע בת"פ 10208-09-22 **מדינת ישראל נ'**

"ערך המוגן בבסיס עבירות הקשורות ברכב, נועד להגן על קורבן העבירה הנפגע כלכלית מהמעשה ונפגעת תחושת ביטחונו האישי, וכן הגנה על הציבור הרחב מפני השלכות המעשה כלפי מבוטחים הנאלצים לשלם פרמיות גבוהות בשל ריבוי עבירות מסוג זה".

המאשימה הפנתה גם לפגיעה הצפויה מעבירות אלה ואופן ביצוען, עקב המסוכנות הצפויה לפגיעה בגוף ובנפש כתוצאה ממרדף אחר הרכב הגנוב, היתקלות העבריין בקורבן ובשוטרים ועוד. המאשימה ביקשה לתת משקל מיוחד גם לעוגמת הנפש הנגרמת לנפגעי עבירה והפנתה בהקשר זה לת"פ 45656-11-22 **מדינת ישראל נ' עגלוני ואח'**:

"בעבירה של גניבת רכב יש מסוכנות אינהרנטית נוכח הפוטנציאל המתמשך להתפתחות אלימה, החל מהשלב של גניבת הרכב ועד להעברתו ליעד המבוקש. ניסיון החיים מלמד על מימוש הפוטנציאל במקרים רבים שהביאו לפגיעה בנפש וגוף, בין אם בהתקלות העבריין בקורבן העבירה, בין אם במהלך הימלטות העבריין לעבר היעד המבוקש, ובין אם במרדף רכבי של כוחות המשטרה אחר העבריין, על כל ההשלכות הכרוכות בכך. גניבת רכב אינה מתמצה בקניינו של האדם אשר רכבו נגנב. לצד פגיעה קשה בביטחון האישי ותחושה של הפקר אצל רבים בציבור הישראלי, לעבירה זו השלכות כלכליות לכלל ציבור הנהגים בדמות העלאת פרמיות הביטוח, כשבנוסף, בשל נפיצות העבירה, ציבור גדול נאלץ לשאת בעלויות כספיות משמעותיות בשל הצורך באמצעי מיגון שונים. על האמור, יש להוסיף את עוגמת הנפש הרבה הנגרמת לקורבן העבירה עקב השינוי שחל בשגרת יומו לאחר גילוי דבר הגניבה ועת נאלץ הוא להתפנות מענייניו לצורך הסדרת נושא הביטוח, קבלת רכב חלופי, קניית רכב חדש והבירוקרטיה הכרוכה עד לקבלת הכסף מחברות הביטוח".

המאשימה הפנתה לחלקו של נאשם 1 בביצוע העבירות ולכך שבבסיס מעשיו עמד מניע כלכלי-פלילי. מדובר במעשה מתוכנן מראש. מדובר בפעילות של "כנופיה" שהנאשם היה חלק ממנה, אשר ביצעה התפרצויות וגניבות שיטתיות והעברת כלי רכב לשטחים. בכך, הנאשם הפך לחלק ממנגנון משומן שגרם נזק בהיקפים משמעותיים לציבור בכללותו.

המאשימה הפנתה לאסמכתאות לעניין מדיניות הענישה הנוהגת:

א. ע"פ 7163/13 **כסוואני נ' מדינת ישראל**: שם הורשע הנאשם בשתי גניבות רכב ובשלושה עבירות סיוע לגניבת רכב שנעברו בתוך שנה. נקבע מתחם ענישה של 12-30 חודשי מאסר לכל עבירה. בבית המשפט המחוזי הוטלו על הנאשם ארבע שנות מאסר, לאחר שנזקפו לזכותו הודאתו וסיועו לרשויות בכך שהפליל

את יתר המעורבים בפרשה. ערעור הנאשם לבית המשפט העליון נדחה.

לדעת המדינה, מקרה זה דומה לענייננו במובן זה, שמדובר באזרח נעדר הרשעות קודמות ומרקע נורמטיבי, הנוטל חלק בתוכנית עבריינית הכוללת מספר מעורבים.

ב.ת"פ 45656-11-22 **מדינת ישראל נ' עגלוני ואח'**: הנאשמים, תושבי הרשות, הורשעו על פי הודאתם בכך שחברו יחד לצורך גניבת רכב והערתו למחסום "מיתר". נאשם 1 נהג ברכב בהיותו בלתי מורשה לנהיגה, ושני הנאשמים הנוספים נסעו יחד איתו. בעניינו של נאשם 1 נקבע מתחם ענישה שבין 15 לבין 36 חודשי מאסר בפועל, ואילו לנאשמים 2 ו 3- מתחם ענישה שבין 13 לבין 36 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם 1 הוטלו 16 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית, ועל נאשמים 2-3 נגזרו 13 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

המאשימה הדגישה, כי מדובר בפסק דין שניתן אך לאחרונה, ביום 29.05.2023 ועל כן, בשלב זה, איננו חלוט. המאשימה הבהירה, כי בענייננו נאשם 1 מורשה לנהיגה ואולם מדובר בשני אירועים ובחבורה שפעלה גם באישום 2 וכן מדובר במי שקיבל תמורה, באופן המגביר את חומרת המעשים.

יוער, כי נכון למועד זה חלף המועד להגשת ערעור בתיק ועל כן מדובר בפסק דין חלוט.

ג. ת"פ 10208-09-22 **מדינת ישראל נ' אסאד**: הנאשם, צעיר נעדר עבר פלילי, הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן בגניבת רכב ופריצה לרכב בכוונה לגנוב בצוותא (באירוע נפרד) שני כלי רכב ואחד נגנב, כאשר הנאשם נהג בו לשטחי הרשות) וכניסה לישראל שלא כחוק. חלקו של הנאשם במעשים היה דומיננטי בביצוע התכנית העבריינית. נקבע מתחם של 10-24 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם הוטלו 10 חודשי מאסר בפועל, וענישה נלווית.

ד.ת"פ 9681-10-22 **מדינת ישראל נ' צלאתא**: הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בכניסה לישראל שלא כחוק, גניבת רכב בצוותא והחזקת כלי פריצה לרכב בצוותא. במקרה זה הנאשם **לא** נהג ברכב הגנוב, שאחריו התנהל מרדף משטרתי במהלכו נגרמו נזקים לכלי רכב פרטיים וכן לניידת משטרה. נקבע מתחם ענישה של 12-24 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם הוטלו 16 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

המאשימה ציינה כי פסק הדין ניתן לאחרונה ביום 08.06.2023 ואיננו חלוט. כן ציינה המאשימה, כי בענייננו הנאשם כן נהג באחד מכלי הרכב שנגנבו, והוביל אותו לשטחים וכן קיבל תשלום בעבור כך.

ה. ת"פ 69298-11-18 **מדינת ישראל נ' אלקיעאן**: הנאשם הורשע לאחר ניהול משפט ב- 11 מקרים שונים של גניבת רכב במסגרת קשר פלילי. באותו מקרה, לא הוכח כי הנאשם היה חלק מהתכנית

המקורית, אלא שנקרא בכל פעם על ידי מחולל התכנית העבריינית למקום, לצורך הסעת כלי הרכב לשטחי הרשות. נקבע מתחם עונש כולל של 3-5 שנות מאסר. הנאשם נדון ל 3.5 שנות מאסר בפועל וענישה נלווית.

המאשימה הפנתה לכך שבאותו מקרה הורשע הנאשם במספר גדול יותר של מקרים אך ניתן להקיש ממנו שכן גם בענייננו הנאשם רקם תוכנית עבריינית עם ניזאר, קיבל ממנו תשלום והיה מעורב במספר מקרים.

6. לדעת המאשימה, בשים לב לחלקו של הנאשם ברקימת התוכנית עם ניזאר ובביצועה, לגמול הכספי, וחלקו של הנאשם במסכת הכוללת, יש לקבוע כי חלקו בעבירות הוא דומיננטי ועיקרי. מדובר במעשים שנעשו מתוך תכנון מוקדם, בחבורה, תוך חלוקת תפקידים. כן הפנתה המאשימה להיבט המחמיר של העברת כלי רכב גנובים לשטחי הרשות, כך שהסיכוי להשבתם הוא אפסי. כן טענה המאשימה לפוטנציאל המסוכנות באירועים אלה במקרה שיתקלחו בעת מפגש עם שוטרים.

לאור כל זאת, עתרה המאשימה לקביעת מתחם ענישה של 20-40 חודשי מאסר, קנס ופיצוי.

בקביעת העונש בתוך המתחם המאשימה הפנתה לעמדותיו של הנאשם בפני שירות המבחן ולעברו התעבורתי מזה וכן לגילו הצעיר, הודאתו בכתב אישום מתוקן וחיסכון בהליך והיעדר הרשעות פליליות מזה.

על כן עתרה להטיל על הנאשם עונש בשליש התחתון של המתחם ובסה"כ 25 חודשי מאסר, מאסר מותנה, קנס ופיצויים וכן פסילת רישיון נהיגה.

כן עתרה המאשימה לתת משקל לשיקולי הרתעת הרבים והיחיד. המאשימה הפנתה לקביעות בתי המשפט, כי מדובר במכת מדינה ברחבי הארץ ובאיזור הדרום בפרט. המאשימה הפנתה לפסק הדין הנ"ל בעניין **עגלוני**:

"לשיקולי ההרתעה משקל מכריע מבין שיקולי הענישה, ובעיקר של אלה שהם חלק מכנופיה שגניבת רכבים והעברתם לשטחי הרשות הפלסטינית הפכה לעיסוקה העיקרית, שאם לא כן תמשך הפגיעה בסדר החברה ובשלטון החוק, והסכנה לביטחונה של החברה הישראלית תוסיף ותגבר".

7. בפתח הטיעון עתרה ההגנה לשוב ולהפנות את הנאשם לקבלת תסקיר שירות המבחן. הבקשה נדחתה. **ההגנה** ביקשה מבית המשפט להתחשב בגילו הצעיר של הנאשם, היעדר הרשעות קודמות ומדובר במעצרו ובמאסרו הראשון. ההגנה הפנתה לכך כי ההליך המשפטי הרתיע את הנאשם והלקח כבר הופק. כמו כן טענה כי החזקת אדם לראשונה בחייו בתנאי מעצר או מאסר, בדרך כלל חוויה מאוד מאוד טראומטית ומאוד קשה.

ההגנה הפנתה לכך, שניזאר הוא שפרץ לכלי הרכב ומסר את הרכב לנאשם כאשר הוא מונע. על כן, אף שמבחינה

משפטית הנאשם וניזאר הם שותפים, מעשיו של ניזאר חמורים יותר וכך גם מידת הדומיננטיות שלו.

נטען, כי ניזאר השפיע על הנאשם לרעה.

נטען, כי הנאשם הודה במעשים בהזדמנות הראשונה, נטל אחריות על מעשיו והפנים את הפסול שבהם.

לדעת ההגנה, יש לקבוע מתחם עונש כולל שנע בין מספר חודשי מאסר ועד 18 חודשי מאסר.

יש להטיל על הנאשם עונש בתחתית המתחם שכן הוא צעיר, נעדר הרשעות קודמות אשר הודה במיחוס לו וחסך זמן שיפוטי יקר.

ההגנה הפנתה לאסמכתאות:

א. ת.פ. 14222-05-20 **מדינת ישראל נ' אלנאברי** שם הורשע הנאשם בפירוק חלקים מרכב, פריצה לרכב וגניבה מרכב. נקבע מתחם של 10-20 חודשי מאסר. על הנאשם בעל עבר פלילי הוטלו 8 חודשי מאסר בעבודות שירות.

כבר כאן המקום לציין, כי מדובר בגזר דין שניתן על ידי מותב זה. באותו מקרה לא נגנבו כלי רכב אלא חלקים מתוך כלי הרכב, באירוע שהתרחש כולו במועד אחד ובזירה אחת. חלקו של אותו נאשם במסכת העבריינית הסתכם בהסעת שותפיו לזירה. עברו הפלילי של הנאשם היה ישן. הנאשם עבר דרך טיפולית משמעותית ונקבעו שיקולי שיקום מובהקים. בנסיבות אלה, לא ניתן ללמוד מפרשה זו לקולא בעניינו של הנאשם שלפניי, אלא ניתן לכל היותר להקיש ממנה על דרך קל וחומר.

ב. ת.פ. 40992-07-22 **מדינת ישראל נ' אל הואשלה:** הנאשם הורשע באישום אחד בגניבת רכב, זיוף סימני זיהוי של רכב, נהיגה בקלות ראש ובאישום שני בסיוע לגניבת רכב. נקבע מתחם ענישה של 12-30 חודשי מאסר בפועל ועל הנאשם, צעיר ללא הרשעות קודמות, הוטלה שנת מאסר.

ג. ת.פ. 31129-05-21 **מדינת ישראל נ' שוקרון:** הנאשם הורשע בשני אישומים שעניינם מתן אמצעים לביצוע פשע, קשירת קשר וגניבת רכב. נקבע מתחם ענישה של 8-24 חודשי מאסר. לנאשם הרשעות קודמות ולא שיתף פעולה עם שירות המבחן. הוטלו 8 חודשי מאסר בפועל.

ד. ת.פ. 16651-07-21 **מדינת ישראל נ' אעסילה:** הנאשם הורשע בשתי גניבות רכב בצוותא חדא ובהסעת שב"חים. נקבע מתחם ענישה של של 12-24 חודשי מאסר ומשיקולי שיקום הוטלו על הנאשם 6 חודשי מאסר בעבודות שירות.

8. הנאשם עצמו בדבריו לעונש הביע חרטה וכן אישר שידע שמדובר בכלי רכב גנוב.

קביעת מתחם העונש ההולם:

9. מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נקבע בהתאם לעיקרון ההלימה ולפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. ביישום עיקרון ההלימה וקביעת מתחם העונש במקרה קונקרטי, בית המשפט יתחשב בשלושת אלה: הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו; מדיניות הענישה הנוהגת; ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

10. רבות נכתב על חומרת העבירות, בנסיבות ביצוען, על נזקיהם הקשים - הישירים והעקיפים. מדובר ברעה חולה, שהציבור מתקשה להתגונן מפניה וכל אחד ואחד מתושבי המדינה שהוא בעל כלי רכב מהווה נפגע עבירה פוטנציאלי בכל רגע נתון. אף כל אחד ואחד מתושבי הארץ, המשתמשים בדרך, הוא קורבן פוטנציאלי בכל רגע נתון להסלמה מהירה העלולה להתרחש כתוצאה מהובלת כלי רכב גנובים לשטחים, ומפגש עם רשויות החוק אגב כך.

חבריי השופטים בערכאות הדיוניות, שדבריהם צוטטו בטיעוני המאשימה היטיבו לכתוב את הדברים וכל המוסיף גורע. ראו להלן גם דוגמא אחת מני רבות מדברי בית המשפט העליון ברע"פ 1708/08 לוי נ' מדינת ישראל:

"בית המשפט המחוזי צדק גם צדק משהטעים את הצורך בחומרה בענישה בעבירת התפרצות ובעבירות הרכוש בכלל, שהיו - אפשר לומר - למכת מדינה, למקור דאגה וטרזניה לאזרחים רבים ולפגיעה בתחושת ביטחונם. נקל לשער את החוויה הקשה העוברת על קרבנות הפריצה, בשובם לביתם והנה הפיכת סדום ועמורה בתוכו וחפצים וכסף נעלמו ואינם, ולעיתים קרובות משמעות הדבר היא כי הרכוש יירד לטמיון, שכן העבריין לא יילכד; כך גם באשר למי שהשכים לעבודתו והנה רכבו שהחנה לעתותי ערב איננו, כי נגנב. אמנם במקרה דנא, נלכד המבקש בכף ועמו הרכוש מאותה פריצה בה נעצר, וכן השיב חלק מרכוש אחר בהתערבות בית משפט השלום - אך אין בכך כדי לפצות על הטראומה שגרם...".

11. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מלמדת על קיומו של מנעד ענישה בתקופות המאסר והעונשים הנלווים המוטלים על נאשמים המורשעים בעבירות רכוש הקשורות ברכב. מנעד מתחמי הענישה מתחשב במאפייני העבירות כגון - פעילות בחבורה; מידת התחכום והתכנון המוקדם; היקף הרכוש שנגנב או ניזוק; מספר האירועים; קיומן של עבירות נלוות; הרקע לביצוע העבירות וכיוצא באלו נתונים הרלוונטיים לקביעת המתחם.

מלבד האסמכתאות אליהן הפנו הצדדים ושפורטו לעיל, ראו להלן גם דוגמאות נוספות מן הפסיקה המנחה:

א. רע"פ 2349/23 **אגבאריה נ' מדינת ישראל:** הנאשם הורשע ב-11 גניבות רכב, ניסיון לגניבת רכב, חבלה במזיד ברכב, החזקת כלי פריצה, ועבירות לפי חוק הכניסה לישראל כל זאת במסגרת קשר פלילי. מדובר בעבירות שבוצעו בחבורה על פני תקופה של כשלושה חודשים. בבית משפט השלום נקבע מתחם כולל של 3-6 שנות מאסר ועונשים נלווים. על הנאשם ללא הרשעות קודמות הוטלו 3 שנות

מאסר. בערעור לבית המשפט המחוזי הוחמר העונש והוטל על הנאשם עונש של 54 חודשי מאסר, לאחר דיון נרחב בפסיקה הנוהגת. בקשת רשות ערעור נדחתה ונקבע כי ערכאת הערעור לא מיצתה עם הנאשם את הדין.

ב. רע"פ 4687/22 **טלאקה נ' מדינת ישראל:** הנאשם הורשע ב-16 גניבות רכב, סיוע לגניבת רכב, 21 עבירות של נהיגה ללא רישיון, הפרת הוראה חוקית ונהיגה ללא ביטוח. מטרת גניבות הרכב היתה העברת לשטחים. חלק מהעבירות בוצעו בצוותא חדא עם אחר. בית משפט השלום הטיל על הנאשם, בעל עבר פלילי רלוונטי, 8.5 שנות מאסר ועונשים נלווים. בית המשפט המחוזי הקל בעונש והעמידו על 7.5 שנות מאסר לאור גילו הצעיר ותסקיר שירות המבחן. בקשת רשות ערעור נדחתה.

ג. ע"פ 2519/14 **אבו קיעאן נ' מדינת ישראל:** הנאשם הורשע בגניבת רכב, נהיגה פזיזה ורשלנית והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. בית המשפט המחוזי קבע מתחם של 15-30 חודשים לעבירת גניבת הרכב ומתחם של 8-20 חודשים לעבירות האחרות והטיל על הנאשם עונש של 30 חודשי מאסר. בית המשפט העליון קבע כי מדובר ב'אירוע אחד' אך לא התערב בענישה.

ד. רע"פ 7577-17 **נסיראת נ' מדינת ישראל:** הנאשם הורשע בפריצה לרכב ובגניבת רכב והעברתו לשטחים וכן הורשע בנהיגה בזמן פסילה וללא רישיון. אושר מתחם של 9-18 חודשים לעבירות הרכב בלבד, ונקבע מתחם נפרד לעבירות הנוספות.

ה. עפ"ג 13395-04-20 **אבו כף נ' מדינת ישראל:** שם אישר בית המשפט המחוזי מתחם עונש של 4-12 חודשי מאסר בגין עבירה בודדת של התפרצות לרכב וגניבת מסמכים ממנו, ללא גרימת נזק משמעותי ושלא במסגרת חבורה או קשר פלילי. נקבע מתחם עונש המתחיל בשנת מאסר בגין אישום נוסף שעניינו שתי התפרצויות לרכב וגניבת מכשיר טלפון וחפצים אישיים, תוך הפרת תנאים.

ו. עפ"ג 20738-08-14 **מדינת ישראל נ' אבו חאטום:** הנאשם הורשע בשתי התפרצויות לרכב בכוונה לגנוב ובגניבה מרכב. ערעור המדינה על קולת העונש התקבל, ונקבע מתחם של 6-12 חודשי מאסר בפועל לכל אחת מעבירות פריצה לרכב. על הנאשם הוטלו 12 חודשי מאסר בפועל.

ז. ע"פ 1427/13 **עתמאן נ' מדינת ישראל:** בית המשפט המחוזי קבע מתחם של 8-30 חודשי מאסר בפועל לעבירה של גניבת רכב, מתחם של 3-12 חודשי מאסר לעבירה של פריצה לרכב, ומתחמים אחרים לעבירות נוספות. בבית המשפט העליון הוקל מעט עונשו של הנאשם שנדון לעונש כולל של 42 חודשים, הכולל גם הפעלת תנאי, משיקולי אחידות הענישה.

מובהר, כי פסק הדין רלוונטי לענייננו רק לעניין קביעת המתחם לעבירה בודדת.

ח. עפ"ג (י-ם) 69797-03-18 **עקרמאוי נ' מדינת ישראל:** הנאשם הורשע בגניבת רכב ונהיגה ללא רישיון וללא ביטוח, בכך שגנב רכב מחניון מתוך כוונה למכור אותו בשטחים, הנאשם אף נמלט מהמשטרה כשהוא נוהג ברכב במהירות גבוהה וגרם נזק 'קל' לניידת משטרה. נקבע מתחם ענישה של

9-18 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. הערעור נדחה.

12. סקירת הפסיקה מלמדת על קשת ענישה יחסית מגוונת בקביעת מתחמי ענישה בגין פרשיות מרובות עבירות ועל דמיון יחסי בקביעת המתחמים בגין עבירה בודדת. חרף השונות, עתירת ההגנה לקביעת מתחם הענישה אינה הולמת כלל את נסיבות האירועים ואינה נתמכת בפסיקה, ודאי לא בזו של הערכאות המנחות.

בשים לב למעורבות הכוללת של הנאשם 1 כפי שפורטה לעיל, מעורבות הנפרשת על פני שני מועדים שונים, כאשר באירוע הראשון נגנבו שתי מכונית - אחת מהן הנאשם הסיע בעצמו לשטחים ובשניה סייע להתפרצות ובאירוע השני - הורשע בהתפרצות ולאחר מכן בהסעת הרכב הגנוב לשטחים - יש לקבוע מתחם עונש כולל מסקירת מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות בהן הורשע הנאשם עולה, אפוא, כי קשת הענישה בהן רחבה למדי, הדבר תלוי בנסיבות המקרה, בנסיבות האישיים של הנאשמים ובעבירות הנוספות שנכללו באירוע.

בהינתן כל המפורט לעיל אני קובעת, כי מתחם העונש ההולם הוא בין 16 ל- 40 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

קביעת העונש המתאים בגדרי המתחם

13. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יתחשב בית המשפט בשיקולים כלליים ובשיקולים פרטניים, שאינם קשורים בנסיבות ביצוע העבירה. במקרה שבפניי מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

א. גילו הצעיר של הנאשם, והיעדר הרשעות קודמות. אך לקחתי בחשבון כי לנאשם עבר תעבורתי לא קל, ודאי בהתחשב בגילו הצעיר.

ב. תקופת מעצרו הלא מבוטלת, אך בעניין זה לקחתי בחשבון גם כי הנאשם שוחרר ממעצר מאחורי סורג ובריה למעצר בפיקוח אלקטרוני ונעצר מחדש בשל הפרות וקושי של בני משפחתו המפקחים להציב גבולות להתנהגותו.

עניין זה, בצירוף האמור בתסקיר שירות המבחן מקים במקרה זה צורך מיוחד בהרתעת היחיד.

ג. לקחתי בחשבון כי הנאשם הודה בכתב האישום המתוקן ובכך חסך זמן שיפוטי. הנאשם נטל אחריות על מעשיו, ולקחתי בחשבון כי אף שמידת נטילת האחריות ממנה התרשם שירות המבחן לא היתה שלמה בבית המשפט הודה בכלל המיוחס לו.

ד. לקחתי בחשבון אינטרס מובהק ומוגבר של הרתעת הרבים, כהנחיה הברורה של ערכאות הערעור.

בשים לב למכלול השיקולים שלעיל, יש למקם את עונשו של הנאשם בחלקו העליון של השליש התחתון של מתחם הענישה וכן להטיל עליו עונשים נלווים מרתיעים ופיצוי הולם לנפגעי העבירה.

בשים לב לתקופת מאסרו וגילו הצעיר ולכן שלא הורשע בעבירות נוספות הקשורות בנהיגה ברכב, ועל מנת שלא לפגוע עוד ביכולתו לשוב למוטב לאחר סיום ריצוי עונשו, לא אטיל על הנאשם פסילת רישיון בפועל.

סוף דבר:

14. אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 22 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו בתיק זה על פי רישומי שב"ס.
- ב. מאסר על תנאי לתקופה של 8 חודשים. המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו, יעבור הנאשם עבירת רכוש מסוג פשע.
- ג. מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים. המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו, יעבור הנאשם עבירת רכוש מסוג עוון.
- ד. בשים לב לרקע הכלכלי לביצוע העבירות ולכך שהנאשם קיבל תגמול כספי בגין ביצוע העבירות, הנאשם ישלם קנס בסך 7,000 ₪ או 35 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-14 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 15.11.23.

את הקנס ניתן לשלם כעבור 3 ימים מהיום באחת מהדרכים הבאות:

- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
 - מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* או בטלפון 073-2055000
 - במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת בשוברי תשלום).
- ה. הנאשם ישלם פיצוי בסך של 1,000 ₪ **לכל אחד** משלושת בעלי הרכב המפורטים בכתב האישום המתוקן, תוך שבית המשפט מודע לכך שמדובר בפיצוי סמלי ולכן אין מקום לאבחנה מדוקדקת בין הבדלים אפשריים שונים במידת הנזק שנגרמה לכל נפגע עבירה.

הפיצוי ישולם בשני תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 15.9.23.

עמוד 12

את הפיצוי ניתן לשלם כעבור 3 ימים מהיום באחת מהדרכים הבאות:

- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
 - מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000
 - במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת בשוברי תשלום).
- ו. פסילת רישיון נהיגה על תנאי של 12 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו והתנאי הוא, שהנאשם לא יעבור כל עבירה על פי חוק העונשין תוך שימוש ברכב.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ב' אב תשפ"ג, 20 יולי 2023, בהעדר הצדדים.